

UDKAST DATERET 7. august 2024

AFDELINGEN FOR
ADMINISTRATIVE OG
JURIDISKE ANLIGGENDER

Forskrift fra statssekretæren for infrastruktur og vandforvaltning af, nr. IENW/BSK-, om ændring af forskriften om andre pyrotekniske artikler i forbindelse med gennemførelsen af Benelux-afgørelsen i forbindelse med forebyggelse af uretmæssig anvendelse af pyrotekniske artikler

Statssekretæren for infrastruktur og vandforvaltning har —

under henvisning til artikel 9.2.2.1 og artikel 21.6, stk. 4, i lov om miljøforvaltning [Wet milieubeheer]

UDSTEDER HERMED FØLGENDE DEKRET:

Artikel I

I forskriften om andre pyrotekniske artikler [Regeling overige pyrotechnische artikelen] foretages følgende ændringer:

A

I artikel 1 indsættes følgende definitioner i alfabetisk rækkefølge:

designet til at skabe en lyd: konstrueret til at frembringe lyd ved antændelse af den pyrotekniske ladning i den pågældende pyrotekniske artikel

støjniveau: støjniveau som bestemt i overensstemmelse med punkt 6.2.3.6 i NEN-EN-16263-3 (2015)

designet til at producere lys eller røg: designet til at frembringe lys eller røg ved antændelse af den pyrotekniske ladning i den pågældende pyrotekniske artikel

direktiv 2014/90/EU: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/90/EU af 23. juli 2014 om skibsudstyr og om ophævelse af Rådets direktiv 96/98/EF (EUT L 257).

B

Efter artikel 4 indsættes en artikel med følgende ordlyd:

Artikel 4a

1. Bortset fra personer med specialviden om de tilsvarende pyrotekniske artikler i kategori P2 og personer, der er i besiddelse af en tilladelse eller et tilsvarende dokument, er det forbudt at besidde og anvende pyrotekniske artikler i kategori P1, som:

a. indeholder blitzlyspulver eller er beregnet til at frembringe en lyd og indeholder mere end 1 gram NEM

b. indeholder blitzlyspulver eller er beregnet til at frembringe en lyd, hvis lydniveau i en afstand af 8 meter overstiger 120 dB (A, impuls) eller

c. er designet til at frembringe lys eller røg, medmindre:

1°. de er forsynet med et ratmærke som omhandlet i direktiv 2014/90/EU, eller

2°. de er designet til at generere et redningssignal i en nødsituation og er genkendelige som sådanne, bærer en læselig angivelse af deres tilsigtede anvendelse og er vandtætte og ejes, anvendes eller sælges med henblik på at generere et redningssignal i en nødsituation.

2. Det er forbudt at sælge eller på anden måde stille de i stk. 1 nævnte artikler til rådighed for andre personer end dem med specialviden eller personer, der er indehavere af en tilladelse eller et tilsvarende dokument.

Artikel II

Denne forskrift træder i kraft den 1. januar 2025.

Denne forskrift og de forklarende bemærkninger dertil offentliggøres i regeringens officielle tidende.

STATSSEKRETÆREN FOR INFRASTRUKTUR OG VANDFORVALTNING — OFFENTLIG
TRANSPORT OG MILJØ,

C.A. Jansen

FORKLARENDE BEMÆRKNINGER

Generelt

1. Indledning

Formålet med denne ministerielle forskrift er at gennemføre Benelux-afgørelsen om bekæmpelse af uretmæssig anvendelse af pyrotekniske artikler bestemt til den brede offentlighed [Benelux-beschikking betreffende het tegengaan van de oneigenlijke aanwending van pyrotechnische artikelen bedoeld voor het grote publiek].¹

Bestemmelserne i direktivet om pyrotekniske artikler², som vedrører de såkaldte andre pyrotekniske artikler, gennemføres direkte i forskriften om andre pyrotekniske artikler (i det følgende benævnt: Ropa). For at gennemføre denne Benelux-afgørelse om uretmæssig anvendelse er Ropa derfor blevet ændret ved denne ministerielle forskrift.

2. Oversigt over forslaget

I henhold til direktivet om pyrotekniske artikler findes der flere kategorier af pyrotekniske artikler, nemlig fyrværkeri (F1-F4), teaterfyrværkeri (T1 og T2) og andre pyrotekniske artikler (P1 og P2). Kategori P1 omfatter andre pyrotekniske artikler end fyrværkeri og teaterfyrværkeri, der har en lav risiko. Anvendelsen af P1-artikler kræver ikke specialviden. Det er imidlertid blevet konstateret i Benelux-landene, at et betydeligt antal pyrotekniske artikler, som faktisk ikke tilhører denne kategori, men f.eks. kategori F3 og F4 på grund af deres udseende og fremstilling af kraftige brag, ikke desto mindre uretmæssigt placeres i denne kategori af fabrikanter eller importører. Som følge heraf bliver disse artikler tilgængelige for personer uden specialviden og anvendes til underholdning. Salg af P1-artikler er i øjeblikket ikke forbudt, men deres anvendelse til underholdningsformål er. I øjeblikket anvendes P1-artikler af privatpersoner til underholdningsformål. Dette kan medføre risici, især hvis artikler, der faktisk skal klassificeres som F3- eller F4-fyrværkeri, er forkert placeret i denne P1-kategori.

For at forhindre dette blev afgørelsen om bekæmpelse af uretmæssig anvendelse af pyrotekniske artikler bestemt til den brede offentlighed (i det følgende benævnt: Benelux-afgørelsen)³ undertegnet i Benelux-sammenhæng. Denne Benelux-afgørelse er blevet gennemført i Ropa ved nærværende forskrift. Det betyder, at besiddelse, brug eller salg af visse P1-artikler er forbudt, undtagen for eller til personer med specialviden eller personer, der er i besiddelse af en tilladelse eller et tilsvarende dokument. Disse er kategorier af artikler, der er designet til at producere en masse lyd, lys eller røg. Der er i øjeblikket ingen eksempler på tilladelser eller tilsvarende dokumenter i praksis i Nederlandene. Da

¹ Afgørelse truffet af Benelux-ministerkomitéen om bekæmpelse af uretmæssig anvendelse af pyrotekniske artikler bestemt til den brede offentlighed — M (2022) 7 (Benelux-tidende 2022, nr. 2).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/29/EU af 12. juni 2013 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af pyrotekniske artikler på markedet (EUT L 178).

³ Afgørelse truffet af Benelux-ministerkomitéen om bekæmpelse af uretmæssig anvendelse af pyrotekniske artikler bestemt til den brede offentlighed, M (2022) 7.

der er visse P1-artikler, der har en lovlig anvendelse, men i lyset af artikel 4a vil være omfattet af forbuddet, skal der i visse tilfælde gøres en undtagelse ved hjælp af en undtagelse i henhold til miljøforvaltningslovens artikel 9.2.2.7.

Endelig fastsætter Benelux-afgørelsen, at besiddelse, brug eller salg af pyrotekniske artikler i kategori F3 og T1 er forbudt, undtagen for personer med specialviden. Som følge heraf er det forbudt at gøre disse artikler tilgængelige for offentligheden i alle tre Benelux-lande. Dette afsnit kræver ikke yderligere gennemførelse i nederlandsk lovgivning og forskrifter, da disse artikler allerede er forbudt i Nederlandene for andre end personer med specialviden.

3. Sammenhæng med overordnet lovgivning

Retsgrundlaget for Benelux-afgørelsen er artikel 6, stk. 2, litra a), i traktaten om oprettelse af Benelux-unionen og artikel 1, litra b), i protokollen af 29. april 1969 om ophævelse af kontrollen og formaliteterne ved Benelux-landenes indre grænser og om afskaffelse af hindringer for den frie bevægelighed. På grundlag af disse bestemmelser kan ministerkomitéen træffe beslutninger med henblik på at samordne lovene i de tre Benelux-lande for at fjerne visse hindringer.

Med denne ændring kan der indføres tekniske krav. Ændringen skal derfor notificeres⁴ til Europa-Kommissionen i henhold til notifikationsdirektivet. I overensstemmelse hermed blev et udkast til dette dekret forelagt Europa-Kommissionen den [PM dato] (notifikation nr. 2024/xxxx/NL). [PM-resultater – notifikation].

4. Sammenhæng med de nationale bestemmelser

Reglerne vedrørende andre pyrotekniske artikler er indeholdt i Ropa. Forskriften har blot gennemført direktivet om pyrotekniske artikler, for så vidt som det vedrører andre pyrotekniske artikler end fyrværkeri eller teaterfyrværkeri. Da grundlaget for ændringen af Ropa er indeholdt i artikel 21.6, stk. 6, i miljøforvaltningsloven, blev et udkast til denne forskrift forelagt senatet og repræsentanternes hus i forbindelse med den forudgående undersøgelsesprocedure, der er fastsat i nævnte artikel.

5. Konsekvenser (bortset fra finansielle konsekvenser)

Indvirkning på den reguleringsmæssige byrde

Som følge af gennemførelsen af Benelux-afgørelsen kræver køb og besiddelse af visse P1-artikler, at en person er i besiddelse af specialviden om de tilsvarende pyrotekniske artikler i kategori P2 eller er i besiddelse af en tilladelse eller et tilsvarende dokument. Det betyder, at sælgere skal kontrollere, om nogen er autoriseret på salgstidspunktet, og købere skal kunne bevise dette. Denne kontrol forventes at tage højst fem minutter. Den reguleringsmæssige byrde er derfor nul.

Efter gennemførelsen af Benelux-afgørelsen kan det i nogle tilfælde være ønskeligt at gøre det muligt at ansøge om en undtagelse. Det forventes at tage ca. 2 timer. Da gruppen af enkeltpersoner eller virksomheder, der kan gøre brug af dette, er lille, er den forventede samlede reguleringsmæssige byrde begrænset.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) nr. 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester.

6. Gennemførelse og håndhævelse

Bestemmelserne om pyrotekniske artikler håndhæves i henhold til både forvaltnings- og strafferetten. Inspektoratet for det menneskelige miljø og transport [Inspectie Leefomgeving en Transport] (i det følgende benævnt: ILT) overvåger bestemmelserne vedrørende sikkerhed og kvalitet af de artikler, der markedsføres af virksomheder. ILT er også regulator for transport af farlige stoffer. Administrativt kan et påbud, der er genstand for straf, eller et påbud, der er genstand for administrativ tvang, pålægges på grundlag af miljøforvaltningsloven. Bestemmelserne i Ropa er kriminaliseret i loven om økonomiske lovovertrædelser (Wet op de economische delicten) via artikel 9.2.2.1 i miljøforvaltningsloven og håndhæves af politiet og anklagemyndigheden (OM).

7. Finansielle konsekvenser

Forskriften har ingen indvirkning på det nationale budget.

8. Udtalelse og høring

Onlinehøring

Fra den 12. oktober til den 9. november 2023 var et udkast til forskrift åbent for offentlig onlinehøring. Det udkast til forskrift, der blev forelagt på daværende tidspunkt, vedrørte også gennemførelsen af Benelux-afgørelsen om pyropas. Det blev valgt at splitte forskriften op, da implementeringen af afgørelserne har forskellige tidsrammer.

Der blev indsendt i alt 134 besvarelser, hvoraf 102 er offentlige. De fleste svar vedrørte gennemførelsen af Benelux-afgørelsen i Ropa. Disse behandles nedenfor.

Svarene viste, at de foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med P1-artikler, er unødvendige og forårsager for mange regler og nedladende adfærd fra regeringens side. Ifølge svarene bør det ikke gøres vanskeligere at have artiklerne til rådighed.

Stk. 2 i de forklarende bemærkninger beskriver, hvorfor det blev anset for nødvendigt at tilpasse Ropa for at gennemføre en Benelux-afgørelse. Det blev faktisk konstateret, at visse artikler er forkert placeret i P1-kategorien. Som følge heraf bliver disse artikler tilgængelige for personer uden specialviden og anvendes til underholdning.

Der var betænkeligheder ved at tilknytte et pyropas til P1-artikler. Det kan fastslås, at det i henhold til artikel 4.1 i fyrværkeridekretet [Vuurwerkbesluit] er obligatorisk for de erhvervsdrivende på grundlag af pyropasset at kontrollere, om en køber af professionelt fyrværkeri, teaterfyrværkeri og pyrotekniske artikler i kategori P2 er en person med specialviden. Dette er ikke tilfældet med P1-artikler.

I en række svar på onlinehøringen blev der udtrykt frygt for, at en tradition ville gå tabt sammen med den underholdning og atmosfære, der følger med, f.eks. i forbindelse med fodboldkampe.

Brug og misbrug af artikler, der ikke er beregnet til underholdning, er ikke tilladt og kan føre til usikre situationer.

Svarene indikerede også, at de produkter, der reguleres (såsom røgbomber og nødblus), ikke forårsager farlige situationer. Dette kan indikere, at disse artikler ikke er beregnet til underholdningsformål og derfor ikke anvendes til det korrekte formål. Dette indebærer risici og kan føre til farlige situationer. Dette gælder så meget desto mere, hvis artikler, der faktisk bør placeres under f.eks. F3- eller F4-kategorien, placeres under P1-kategorien.

Svarene fremhævede nytten af P1-artikler og deres legitime anvendelse, f.eks. i tilfælde af nødsignalanordninger. Der blev anmodet om, at foranstaltningerne ikke skulle gælde for disse varer.

Visse nødsignalanordninger er på de betingelser, der er fastsat i forskriftens artikel 4a, litra c), undtaget fra forbuddet i nævnte artikel.

Svarene pegede på visse artikler, der er omfattet af forbuddet i artikel 3a, fordi de er beregnet til at frembringe lys eller røg, f.eks. visse komponenter i alarmsystemer, mens disse artikler kun anvendes lovligt.

I forlængelse heraf anføres det, at miljøforvaltningslovens artikel 9.2.2.7 giver ministeren mulighed for i særlige tilfælde at give dispensation efter ansøgning herom, såfremt hensynet til beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet ikke er til hinder herfor. I særlige tilfælde giver denne mulighed således en løsning på det problem, der er beskrevet her. Dette er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 4a. Denne artikel regulerer nemlig et forbud, bortset fra personer med specialviden om de tilsvarende pyrotekniske artikler i kategori P2 og personer, der er i besiddelse af en tilladelse eller et tilsvarende dokument. De situationer, der kan være omfattet af ovennævnte undtagelse, skal vurderes fra sag til sag. Den generelle del af de forklarende bemærkninger er blevet ændret i overensstemmelse hermed.

Svarene på onlinehøringen viste, at selv om regulering af tunge pyrotekniske artikler er vigtig for sikkerheden, skal der være mulighed for, at behørigt uddannede og certificerede personer kan håndtere disse artikler ansvarligt. Det anføres, at forskriften fastsætter, at visse P1-artikler er forbudt, undtagen når der er tale om en person med specialviden, når der er tale om en person, der er i besiddelse af en tilladelse eller et tilsvarende dokument.

Svarene viste, at der er behov for bedre overvågning for at straffe misbrug. Ministeren er af den opfattelse, at problemerne ikke kan løses alene ved hjælp af overvågning og håndhævelse. Tilpasning af Ropa er nødvendig for at forhindre, at visse P1-artikler, der faktisk bør betragtes som F3 eller F4, falder i hænderne på privatpersoner til underholdningsformål.

Den del af forskriften, der vedrører nødsignalanordninger (redningssignal 4a.1.c), er ifølge et af svarene for restriktiv.

Et problem, som dette forbud tager fat på, er, at nødsignalanordninger såsom nødblus og røgbomber anvendes forkert, f.eks. ved fodboldkampe. Efterspørgslen efter nødblus og røgbomber har skabt et lovligt udbud af nødblus og røgbomber, der opfylder kriterierne for nødsignalanordninger, men ikke anvendes som sådan. Dette er kendt i hele kæden og fremgår bl.a. af den rigelige variation i udvalget af nødblus og røgbomber, omfanget af handelen og de udtrykkelige ansvarsfraskrivelser på webstederne for udbydere af disse produkter. Håndhævelse i forbindelse med brug er ikke effektiv, nu hvor brugen finder sted i stor skala og er vanskelig at spore tilbage til brugeren. I lyset heraf er det nødvendigt, effektivt og forholdsmæssigt at begrænse forsyningen til de nødsignalanordninger, der ikke er egnede til denne ukorrekte anvendelse på grund af deres egenskaber. Selv om dette skaber en risiko for ulovligt salg, kan det bedre håndteres ved hjælp af straffelovgivningen.

Svarene indikerede, at der er en frygt for, at tiltagene vil øge den ulovlige handel ved at flytte salget til det illegale marked. Det fremgår også af en række svar, at det især er det virkeligt ulovlige fyrværkeri, der skal bekæmpes. Svarene viste, at misbrug aldrig er godt, men at alle nu skal betale for enkeltpersoners handlinger.

Som svar herpå anføres det, at regeringen er fast besluttet på at bekæmpe ulovlig handel med og ulovlig brug af professionelt fyrværkeri. Det gør regeringen ikke kun på nationalt plan, men f.eks. også på EU-plan.

I et af svarene anføres det, at tid og kræfter er bedre anvendt på at modvirke fejlklassificering af pyrotekniske artikler. På internationalt plan er Nederlandene forpligtet til at sikre korrekt klassificering og kategorisering af pyrotekniske artikler. På EU-plan gør Nederlandene det f.eks. inden for rammerne af de etablerede europæiske overensstemmelsesprocedurer.

Der er frygt for, at de foranstaltninger, der træffes i denne forskrift, er et skridt i retning af et totalt forbud mod fyrværkeri. Dette viser, at denne forskrift ikke ændrer ved det tilladte forbrugsfyrværkeri som omhandlet i forskriften om betegnelse af forbrugsfyrværkeri [Regeling aanwijzing consumtionntenvuurwerk — Rac]

HUF

Udkastet til forskrift blev forelagt for inspektoratet for det menneskelige miljø og transport (ILT) og den nationale anklagemyndighed for finansielle, økonomiske og miljømæssige lovovertrædelser (FP) med henblik på at gennemføre en test af håndhævelse, gennemførlighed og bekæmpelse af svig. Det udkast til forskrift, der blev forelagt ILT og FP, vedrørte også gennemførelsen af Benelux-afgørelsen om pyropas. Disse forklarende bemærkninger vedrører kun bemærkningerne til ændringen af Ropa. ILT kommenterede ikke denne ændring. FP oplyste, at de havde læst forskriften med interesse, men at de ikke så nogen grund til at komme med kommentarer eller bemærkninger.

ATR

Udkastet til forskrift blev forelagt det rådgivende udvalg for reguleringsmæssige byrder [Adviescollege toetsing regeldruk] (i det følgende benævnt: ATR). ATR fraråder at forskriften vedtages. Da det ville være en overtrædelse af internationale aftaler, er denne løsning ikke valgt. Anbefalingerne fra ATR er imidlertid besvaret nedenfor. Det udkast til forskrift, der blev forelagt ATR, vedrørte også gennemførelsen af Benelux-afgørelsen om pyropas. Disse forklarende bemærkninger vedrører kun bemærkningerne til ændringen af Ropa.

ATR anbefaler at forklare omfanget af og årsagen til den forkerte klassificering af pyrotekniske artikler og fyrværkeri, og hvilke sociale skader der er forårsaget af dette. ATR anbefaler også, at det dokumenteres, i hvilket omfang forbuddet mod salg, besiddelse og anvendelse af visse P1-artikler (undtagen med tilladelse eller viden) bidrager til at forhindre ukorrekt klassificering af pyrotekniske artikler. ATR anbefaler endvidere at forbedre produktspecifikationerne for pyrotekniske artikler for at forhindre ukorrekt klassificering (kategorisering) af disse artikler.

I sin udtalelse anvender ATR udtrykket "klassifikation". For at undgå forveksling med transportklassifikationen skal der i disse forklarende bemærkninger henvises til "kategorisering". I det europæiske pyrotekniske direktiv skelnes der mellem forskellige kategorier af pyrotekniske artikler. Kategori P1 omfatter andre pyrotekniske artikler end fyrværkeri. Anvendelsen af P1-artikler kræver ikke specialviden på nuværende tidspunkt. Det er i Benelux-landene blevet konstateret, at pyrotekniske artikler, som faktisk ikke henhører under kategori P1 — men f.eks. under kategori F3 og F4 på grund af deres udseende og fremstilling af kraftige brag — ikke desto mindre uretmæssigt placeres i denne kategori af fabrikanter eller importører. Ministeren er enig med ATR i, at ukorrekt kategorisering helst skal behandles først. Den måde, pyrotekniske artikler kategoriseres på, reguleres imidlertid på EU-plan og kan ikke ændres ved national lovgivning. Det blev besluttet at regulere på Benelux-niveau, således at disse artikler ikke uretmæssigt kan falde i hænderne på privatpersoner, fordi de er

placeret i P1-kategorien. Dette forhindrer disse artikler i at falde i hænderne på personer, der ikke har de rigtige papirer.

ATR anbefaler at præcisere, om forslaget har til formål at bekæmpe (ukorrekt) anvendelse af P1-artikler til underholdningsformål, og i bekræftende fald at supplere de forklarende bemærkninger med en analyse af arten, omfanget og årsagen til dette problem, og i hvilket omfang foranstaltningen løser det. Som følge af denne anbefaling er de forklarende bemærkninger blevet suppleret. Da det nøjagtige omfang af problemerne ikke er kendt, er denne anbefaling ikke blevet fulgt. ATR anbefaler også at være opmærksom på risikoen for omgåelse af foranstaltningen ved at købe og sælge P1-artikler via lande uden for Benelux (herunder Tyskland), og i hvilket omfang dette begrænser foranstaltningens effektivitet. Ministeren er enig med ATR i, at indførelse i hele EU fremmer effektiviteten. Spørgsmålene vedrørende misbrug af fyrværkeri, herunder P1-artikler, og ukorrekt klassificering rejstes af Nederlandene i EU-sammenhæng. ATR angiver, at brugen af P1-artikler til underholdningsformål allerede i øjeblikket er forbudt, og at det er uklart, i hvilket omfang den ukorrekte brug af P1-artikler til underholdningsformål i øjeblikket overvåges og håndhæves. ATR anbefaler, at der gøres noget ved forkert brug af P1-artikler gennem risikobaseret overvågning og håndhævelse, og at der kun træffes yderligere foranstaltninger, hvis overvågningen og håndhævelsen ikke er tilstrækkelig til at løse problemet. Ministeren er af den opfattelse, som også anført i afsnittet om onlinehøring, at de beskrevne problemer ikke kan løses alene ved hjælp af overvågning og håndhævelse. Tilpasning af Ropa er nødvendig for at forhindre, at visse P1-artikler, der faktisk bør betragtes som F3 eller F4, falder i hænderne på privatpersoner til underholdningsformål.

ATR anbefaler, at det præciseres, hvad resultaterne af høringen af virksomhederne om forskriften er, og at der redegøres for opfølgningen på bekymringer om gennemførlighed. I forbindelse med udarbejdelsen af Benelux-afgørelsen blev der udarbejdet en fortegnelse over, hvilke artikler der ikke skulle være omfattet af forbuddet. Delvis på grundlag heraf er visse artikler undtaget, f.eks. nødsignalanordninger som anført i artikel 4a, stk. 1, litra c).

Endelig bemærker ATR i udtalelsen, at analysen af den reguleringsmæssige byrde er uklar med hensyn til de forventede byrdevirkninger. Ifølge ATR er det f.eks. ikke klart, hvor ofte der skal foretages kontrol af tilladelses- og videnskrav, og hvad videnskostningerne er for forslaget. Desuden fremgår det ikke klart af de forklarende bemærkninger, om og i givet fald hvor mange købere eller sælgere af P1-artikler der skal (er nødt til at) ansøge om tilladelse som følge af denne foranstaltning, eller om de skal tilegne sig viden gennem f.eks. supplerende uddannelse. ATR anbefaler derfor, at analysen af (reguleringsmæssige) omkostninger for virksomhederne præciseres. Som svar herpå anføres det, at det ikke er klart, hvor ofte ovennævnte kontrol udføres. Der kan derfor ikke gives nogen yderligere beskrivelse i de forklarende bemærkninger. Som anført blev det efter den offentlige onlinehøring konstateret, at det burde være muligt at ansøge om en undtagelse for visse artikler. Afsnittet om den reguleringsmæssige byrde i disse forklarende bemærkninger er blevet ændret i overensstemmelse hermed.

Forudgående undersøgelse

I henhold til miljøforvaltningslovens artikel 21.6, stk. 4, skal et udkast til ministeriel forskrift, der er vedtaget på grundlag af denne artikel, sendes til begge kamre i Nederlandenes parlament mindst fire uger før forskriftens vedtagelse. Udkastet til forskrift blev sendt til begge kamre den [PM dato].

[PM-resultater – forudgående undersøgelse]

9. Evaluering

Lovgivningen tages op til revision efter tre år. Dette er også vigtigt for at kunne afgøre, om systemet fungerer godt i Benelux, og for at give input til en eventuel indførelse på europæisk plan.

10. Ikrafttræden

Forskriften træder i kraft den 1. januar 2025. Dette er i overensstemmelse med de faste datoer for ændringer for forskrifter og den faste indførelsesperiode.

BEMÆRKNINGER TIL DE ENKELTE ARTIKLER

Artikel I, del A

Denne artikel ændrer visse bestemmelser i Ropa med henblik på at gennemføre Benelux-afgørelsen om uretmæssig anvendelse. For det første er der medtaget en række definitioner fra bilag I til Benelux-afgørelsen.

Artikel I, del B

I denne artikel defineres anvendelsesområdet for forbuddet mod anvendelse af P1-artikler. Der er navnlig tale om pyrotekniske artikler, som faktisk ikke bør være tilgængelige for offentligheden i Benelux-landene, fordi de i det væsentlige tilhører kategori F3 eller F4, men uretmæssigt er placeret i kategori P1 (og desuden ofte ligner fyrværkeri til underholdningsformål), således at de stadig kan sælges til offentligheden. Der bør gælde en undtagelse for anvendelse på vand, fordi disse produkter dér anvendes til at generere et redningssignal i en nødsituation. Der kræves ingen særlig tilladelse hertil i Nederlandene. Der gøres derfor en undtagelse for denne anvendelse, forudsat at produkterne er genkendelige som sådanne, forsynet med en læselig angivelse af deres tilsigtede anvendelse og er vandtætte. Det kræves også, at de ejes, anvendes eller sælges med henblik på at generere et redningssignal i en nødsituation. Det fastlægges i stk. 2, at de i stk. 1 omhandlede artikler ikke må sælges eller på anden måde stilles til rådighed for andre end personer med specialviden eller personer, der er indehavere af en tilladelse eller et tilsvarende dokument. Der findes i øjeblikket ikke en sådan tilladelse, men denne mulighed er medtaget, hvis det viser sig nødvendigt i fremtiden.

STATSSEKRETÆREN FOR INFRASTRUKTUR OG VANDFORVALTNING — OFFENTLIG
TRANSPORT OG MILJØ,

C.A. Jansen